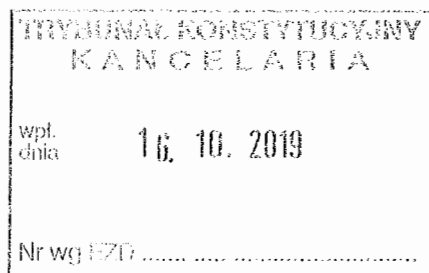

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

Puławy, dnia 14 października 2018 r.

Trybunał Konstytucyjny

Skarżąca: Pani M T reprezentowana przez pełnomocnika
Bartłomieja Tarkowskiego

Uczestnicy: Sejm i Prokurator Generalny

Sygn. akt SK 41/19

Replika

I.

Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. akt Ts 172/17 (OTK ZU B/2019, poz. 168) nadające dalszy bieg niniejszej skardze konstytucyjnej jest prawidłowe.

II.

Na str. 3 odpowiedzi na skargę konstytucyjną Prokurator Generalny sugeruje celowość wyjaśnienia, dlaczego złożenie apelacji w przedmiotowej sprawie byłoby bezzasadne, skoro wyrok był wadliwy. Wyjaśniam, że wyrok był wadliwy w chwili jego wydania, to jest w dniu grudnia 2016 r. między godzinami

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

a , ponieważ, jak wyjaśniłem w skardze konstytucyjnej, wtedy jeszcze nie doszło do wykonania zobowiązania, zatem należało je zasądzić. Natomiast fakt wcześniejszego w tym dniu przekazania żądanej kwoty osobie trzeciej (poczcie) był bez znaczenia prawnego dla wyrokowania. Jak wskazałem, zobowiązanie zostało wykonane w tym samym dniu po wydaniu i ogłoszeniu wyroku oddalającego powództwo, mianowicie około godziny został przedmiotową kwotą uznany rachunek bankowy Skarżącej.

Jednakże składanie apelacji od powyższego wadliwego wyroku oddalającego powództwo byłoby wadliwe, ponieważ Sąd rozpoznający apelację na podstawie art. 391 § 1 w związku z art. 316 § 1 k.p.c. orzekłby na podstawie stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy apelacyjnej, czyli uwzględniając, że zobowiązanie zostało wykonane przed rozprawą apelacyjną, co uniemożliwiłoby wydanie wyroku reformatoryjnego.

Z tego względu wadliwa jest sugestia Prokuratora Generalnego na str. 9 i 10 odpowiedzi, jakoby należało złożyć wadliwą apelację. Radca prawny jako osoba wykonująca zawód zaufania publicznego jest zobowiązany do profesjonalizmu zawodowego, co wyklucza możliwość żądania od niego składania wadliwych środków zaskarżenia.

Radca prawny jako podmiot prawa prywatnego korzysta z zasady wolności, zwykle wyrażanej słowami: Wszystko, co nie jest zabronione, jest dozwolone. Skoro Ustawodawca przyznał m.in. radcy prawnemu termin czternastodniowy na rozważenie zasadności wniesienia apelacji i ewentualne jej wniesienie, to z braku przepisu przeciwnego nie wolno mu zabronić dopełnienia tych czynności

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

nawet w ostatnim, czternastym dniu tego terminu. Wskazuje na to ustalona linia orzecznictwa sądowego, zgodnie z którą przywraca się stronie termin na złożenie środka zaskarżenia, jeśli w ostatnim dniu terminu pełnomocnik strony stracił zdrowie w takim stopniu, że nie można było od niego wymagać złożenia środka zaskarżenia. Zamiast wielu przywołuję pogląd prawny zawarty w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1969 r., sygn. akt III CRN 461/68:

„Skoro bowiem ustawa przewiduje dla dokonania czynności określony termin, strona może dokonać tej czynności w ostatnim dniu tego terminu bez ujemnych dla siebie skutków. Jeżeli zaś w tym czasie zaszła przeszkoda uniemożliwiająca dokonanie tej czynności, nie można czynić stronie zarzutu, że mogła czy powinna była czynności dokonać wcześniej”.

Żaden Sąd w takim wypadku nie dywaguje, dlaczego środek zaskarżenia nie został złożony wcześniej, np. w pierwszym, drugim czy trzecim dniu terminu, zanim radca prawny doznał zawału itp. Z tego względu sugestię Prokuratora Generalnego na str. 9 co do mojej metodyki pracy uważam za niestosowną i co ważniejsze, za sprzeczną z ustaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego i Sądów powszechnych.

Reasumując, w sprawie wystąpiła pułapka legislacyjna. Problemem pierwotnym nie jest stosowanie prawa przez Sądy ani zachowanie stron i ich pełnomocników, a samo prawo, które Sądy musiały stosować.

Załączniki: odpisy pisma – 4 egz.

RADCA PRAWNY
Bartłomiej Tarkowski
(LE-2052)